

Дата прийняття:	02/05/2019
Дата набуття статусу остаточного:	02/08/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF PASQUINI v. SAN MARINO</u> <i>(Application no. 50956/16)</i>
Зміст:	<p>Заявник володів акціонерним капіталом (і на той час був також директором) С.М.І., фідучіарної компанії, яка функціонувала в Сан-Марино. На невизначену дату особа Б. уповноважила особу З. відкрити фідучіарний рахунок (conto fiduciario) в компанії С.М.І. особисто, але на своє ім'я. Таким чином, 2 березня 1988 року З. підписав мандат довірчого управління (mandato di amministrazione fiduciaria) з компанією С.М.І. від імені Б.</p> <p>Б. скаржився на те, що він не отримав повної суми грошових коштів від відчуження акцій, які йому належали, а тому має право вимоги сплати грошових коштів від продажу акцій на суму більше 9,04 мільярдів італійських лір (ITL).</p> <p>У 2001 році Б. звернувся до суду з позовом до С.М.І., її законного представника та директора (заявника), з вимогою повернути йому невиплачену суму грошових коштів внаслідок продажу акцій.</p>

	<p>Відповідно до рішення, прийнятого судом в червні 2007 року, Б. було запропоновано скласти присягу, відому як «додаткова присяга», для підтвердження правдивості своїх показань щодо предмету спору.</p> <p>Заявник безуспішно оскаржив таке рішення щодо додаткової присяги та в результаті склав її. Грошові вимоги Б. до заявника та компанії були задоволені.</p> <p>Заявник подав скаргу на рішення суду, стверджуючи, що Б. надав неправдиві свідчення під час додаткової присяги. У травні 2015 року слідчий суддя припинив розгляд справи у зв'язку із невстановленням доказів щодо неправдивості свідчень Б. під час присяги, а в липні того ж року інший суддя відхилив апеляцію заявника проти цього рішення.</p> <p>У жовтні 2014 року заявник від свого імені звернувся з клопотанням про поновлення цивільного провадження 2001 року.</p> <p>У вересні 2015 року Суд Трастів та фідучіарних відносин прийняв скаргу до провадження та розглянув її по суті, зауваживши, що лише перша частина свідчень Б. була неправдивою. Друга частина (щодо суми, яка складала заборгованість) відповідала дійсності. Суд відхилив клопотання заявника про зменшення суми заборгованості.</p> <p>Голова суду своїм рішенням відмовив у задоволенні позову, оскільки скарга не стосувалася правозастосування чи тлумачення закону або правового принципу, а стосувалася значення слова "додаткова присяга".</p>
Констатоване порушення (стаття):	Відсутність порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).